

subdistinguo: si oratio intelligitur sensu proprio cum connotatione indigentiae, *concedo*; si intelligitur interpellatio tamquam desiderium explicitum humanae voluntatis, quae subordinata est voluntati divinae, *nego*.

Ad 2^{am}: interpellatio haec in Christo qui iam non est in statu viatoris sed unice in statu comprehensoris, non potest censi novum meritum, quia in cruce consummata est *plenitudo* meriti, cui perennis interpellatio ininitur (cf. supra Coroll. 1. ad th. XLIV).

Ad 3^{am}: in illa formula precandi semper intelligitur *oratio* pro nobis sensu stricto ea, quae meris solum creaturis convenit. Unde talis invocatio redemptoris Dei et hominis iure censetur intolerabilis, quae suspicione Arianismi aut Nestorianismi non careret. At confugere sicut ad meritum infinitum ita ad interpellationem redemptoris, ut virtute illius gratiam et misericordiam inveniamus, non solum non est inauditum; sed haec interpellatione sicut haece meritis nititur omnis nostra oratio, eandemque interpellationem invocat universa Ecclesia, dum omnia a Deo postulat « per Dominum Nostrum Iesum Christum. » Quod pluribus explicat s. Fulgentius (ad Ferrand. ep. 14. q. 4.). « Illud adtendendum est, quod in conclusione orationis *per Iesum Christum Filium tuum Dominum nostrum* dicimus, *per Spiritum vero Sanctum* nullatenus dicimus; quod utique non inaniter catholica concelebrat Ecclesia, propter illud utique sacramentum, quod mediator Dei et hominum factus est homo Christus Iesus, sacerdos in aeternum secundum ordinem Melchisedech, qui per proprium sanguinem semel introivit in Sancta . . . ubi est in dextera Dei, et interpellat pro nobis . . . Nam cum nos ostendimus, per aeternum sacerdotem Dominum Christum nostras orationes offerri, veram in eo carnem nostri generis confitemur; cum vero addicimus, *qui tecum vivit et regnat in unitate Spiritus Sancti*, illam utique unitatem commemoramus, quam naturaliter habet Pater et Filius et Spiritus Sanctus. »

AGNUS EST AGNUS QUI OCCISUS EST,

ACCIPERE VIRTUTEM ET DIVINITATEM ET SAPIENTIAM ET HONOREM ET GLORIAM ET BENEDICTIONEM (Apoc. V.)

INDEX THESIUM

DE VERBO INCARNATO

Th. I.	Distributio Tractatus in quatuor partes	pag. 3
SECTIO I.		
Th. II.	Iesu Christi eminentia super omnem creaturam, et praesistentia ante omnem creaturam	7
Th. III.	Declaratur vis argumenti, quod ducitur pro divinitate Iesu Christi ex nominibus <i>Deus</i> et <i>Filius Dei</i>	12
Th. IV.	Divinitas Iesu Christi Filii Dei demonstrata ex potentia et operatione divina in ordine naturae et gratiae, quae una est in Deo Patre et Iesu Christo. »	25
Th. V.	Divinitas Iesu Christi demonstrata ex cultu divino ei in Scripturis vindicato. »	33
Th. VI.	Declaratur disserta divinitatis Iesu Christi praedicatio in ss. Scripturis	39
Th. VII.	De unitate substantiali Iesu Christi Filii Dei cum Deo Patre et de modo distinctionis amborum inter se.	47
Th. VIII.	Totius doctrinae de divina persona Iesu Christi fastigium simul ac compendium <i>Io. I. 1-18</i>	60
Th. IX.	De genuina doxologia Christi, qui est super omnia Deus benedictus in saecula <i>Rom. IX. 5</i>	71

SECTIO II.

Th. X. Christus verus homo . . . . . pag. 83
 Th. XI. Nomine *carnis* Christi tam Scripturae quam Patres integram humanam naturam designant . . . . . " 87
 Th. XII. Speciatim de anima Christi carnem informantem . . . . . " 93
 Th. XIII. Vindicatur doctrina vetustorum Patrum de Christi anima rationali . . . . . " 98
 Th. XIV. De origine assumptae naturae ex nostro genere . . . . . " 100
 Th. XV. De perpetua et perfectissima virginitate Matris Dei . . . . . " 109

SECTIO III.

CAPUT I.

Th. XVI. De unitate Christi Dei et hominis ex doctrina Scripturarum . . . . . " 130
 Th. XVII. De eadem unitate Dei hominis ex symbolis fidei . . . . . " 136
 Th. XVIII. De eadem unitate Dei hominis ex a regula fidei » penes Patres vetustissimos, et ex responsionibus Christianorum adversus calumnias gentilium . . . . . " 141
 Th. XIX. De eadem unitate ex modo, quo divina de hoc homine et humana de Deo Verbo praedicantur, et ex oppositione qua unitas ac distinctio docetur esse in Christo et in SS. Trinitate . . . . . " 150
 Th. XX. De ontologica unitate Christi secundum doctrinam Patrum ante haeresim Nestorianam, et de propria notione unionis humanae naturae cum Verbo . . . . . " 153
 Th. XXI. Christus una hypostasis in duabus naturis . . . . . " 167

CAPUT II.

Th. XXII. Expositio doctrinae Nestorianae et demonstratio sensus haeretici . . . . . pag. 180
 Th. XXIII. De vero sensu ambiguarum locutionum Nestorii . . . . . " 190
 Th. XXIV. De haeresi Nestoriana in symbolo Theodori Mopsuesteni . . . . . " 202
 Th. XXV. De praecipuo capite haeresis Nestorii; tum de tempore, quo Verbum homini coniungi coepisse docuerit . . . . . " 214

CAPUT III.

Th. XXVI. De notione hypostaseos et essentiae seu naturae expolienda ex veritatibus revelatis . . . . . " 225
 Th. XXVII. Propria notio hypostaseos statuitur . . . . . " 233
 Th. XXVIII. De propria ratione personae . . . . . " 244
 Th. XXIX. Vindicatur Boethiana definitio personae . . . . . " 253
 Th. XXX. De identitate reali et distinctione rationis inter hanc integram ac singularem naturam et inter hypostasin conaturaliter subsistentem ex doctrina s. Thomae . . . . . " 258

CAPUT IV.

Th. XXXI. Non defectu ad imperfectius sed profectu ad perfectius humana natura Christi elevata est supra rationem hypostaseos in se subsistentis . . . . . " 269
 Th. XXXII. Quomodo unio humanae naturae facta sit formaliter cum hypostasi non autem immediate cum natura divina, licet natura et hypostasis in Deo solummodo ratione distinguantur; et quomodo propterea una persona poterit incarnari, quin incarnata sit SS. Trinitas. " 284

- Th. XXXIII. Unio hypostatica nullam infert mutationem in Verbo . . . . . pag. 291
 Th. XXXIV. De humanitatis Christi existentia propria distincta ab existentia Verbi. » 301

CAPUT V.

- Th. XXXV. De sensu catholico, quo dicta est « una natura Verbi incarnata » . . . . . » 311
 Th. XXXVI. Quo sensu possit dici *hypostasis Christi composita* . . . . . » 323
 Th. XXXVII. De communicatione idiomatum divinorum et humanorum in Christo una persona duplicis naturae . . . . . » 336
 Th. XXXVIII. De ratione, qua hic homo Iesus sit Filius Dei naturalis et nullo modo adoptivus. . . . . » 349
 Th. XXXIX. Beata Virgo Maria Dei genitrix. . . » 374

CAPUT VI.

- Th. XL. De duplici Christi voluntate et operatione atque de operationibus theandricis . . . . . » 387
 Th. XLI. De sanctitate increata et creata humanae naturae Verbo hypostaticae unitae. » 401
 Th. XLII. De perfectione scientiae in anima Christi, tum visionis et infusae tum acquisitae . . . . . » 420
 Th. XLIII. De absoluta Christi hominis impeccantia . . . . . » 435
 Th. XLIV. De Christi humana libertate, huiusque conciliatione cum impeccantia . . » 439
 Th. XLV. Quomodo humanitas Verbo hypostaticae unita eiusque partes et nominatim SS. Cor Iesu sint obiectum adorationis latreuticæ . . . . . » 456

SECTIO IV.

De Christo Mediatore. *Praenotationes.* pag. 477

CAPUT I.

- Th. XLVI. Deus-homo inter Deum et homines mediator est *naturalis*, et mediator *moralis* satisfactione infiniti valoris. » 494
 Th. XLVII. De satisfactione Christi pro nobis praestita secundum *rigorem iustitiae*. » 501

CAPUT II.

- Th. XLVIII. De veritate sacrificii in cruce et speciatim de veritate sacerdotii Christi mediatoris . . . . . » 514
 Th. XLIX. De substitutione symbolica in sacrificiis typicis V. T. et de substitutione reali Christi ut victimae pro genere humano lapsa ad satisfactionem ac redemptionem per sacrificium crucis . . » 525
 Th. L. De modo, quo Christus secundum humanam naturam sit sacerdos offerens et victima oblata, idem ipse cui secundum divinam naturam offertur sacrificium . . . . . » 531
 Th. LI. Oblatio sacrificii Christi non est in coelo; est tamen Christi apud Patrem interpellatio sacerdotalis, eaque formalis et explicita. . . . . » 537

Pag.	Lin.	Errata	Corrige
7	ultima	domu	domus
13	"	Excelsi	Excelsi
15	1		Ἐξουλιος, Ἐξουλιος
20	1 (nota)		Ἐξουλιος
62	29	Transimundum	Trasimundum
104	10	tamen.	tamen
107	33	relinquit	reliquit
147	22	mutationem,	mutationem
231	12	Sinaida	Sinaita
264	7 (nota)	tantam	tantum
322	15	efirmaretur	afirmaretur
338	26	naturam	naturam
365	1 (nota)	οἶον	οἶον
"	2 (nota)	οἶον	οἶον
375	34	opportunitate	opportunitate
457	5	προσκηνησις	προσκηνησις
458	14	τιμωριαν	τιμωριαν

REIMPRIMATUR

P. Fr. Vincentius Maria Gatti O. P. S. P. A. Magister.

REIMPRIMATUR

Iulius Lenti Vicegerens

0
1

